

Arrest

nr. 77 177 van 13 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2012 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 februari 2012 tot weigering van de afgifte van een visum type D.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 maart 2012 om 18 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GOETHALS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij trad op X te Mitrovica in het huwelijk met mevrouw S. A., die de Kosovaarse en de Belgische nationaliteit heeft.

1.2. Op 8 november 2011 diende verzoekende partij een aanvraag in tot de afgifte van een visum type D

(gezinshereniging) bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Pristina.

1.3. Verwerende partij weigerde op 29 februari 2012 het gevraagde visum toe te staan. Deze beslissing, die verzoekende partij op 6 maart ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Op datum van 31/10/2011 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door [P. S.], geboren op 05/11/1983, van Kosovaarse nationaliteit, om zijn echtgenote in België, [S. A.], geboren op 29/05/1987, van Belgische nationaliteit, te vervoegen als;

Overwegende dat de te vervoegen persoon in België over stabiele regelmatige en toereikende bestaansmiddelen dient te beschikken dewelke gelijk zijn aan tenminste 120% van het bedrag bedoeld in art 14 §1,3 van de wet van 6 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

Overwegende dat de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking wordt genomen voor zover de betrokken echtgenote kan bewijzen dat zij actief op zoek is naar werk.

Overwegende dat uit de voorgelegde bestaansmiddelen door mevrouw [S. A.] blijkt dat mevrouw [S. A.] een werkloosheidsuitkering geniet en niet het bewijs levert actief op zoek te gaan naar werk;

Overwegende dat mevrouw [S. A.] geen geregistreerd huurcontract of eigendomsakte voorgelegd heeft;

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Tevens dient te worden opgemerkt dat er door de repatriëring van de betrokkene op datum van 03/05/2011 nog steeds 585.02 euro verschuldigd is. Dit bedrag kan worden overgemaakt op rekeningnummer 679200410181 met vermelding van repatriëring van [P. S.], 6271904 (de weigering van het visum is niet onderworpen aan deze betaling).”

Dit is de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Artikel 43, §1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan verder slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2.1. Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke

herstelbaarheid van het nadeel.

2.2.2. Verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat volgens haar voortvloeit uit de bestreden beslissing als volgt:

“Uit het attest van dr. [K. T.] blijkt dat de echtgenote van verzoekster zal bevallen van het kind van verzoeker rond 12 april 2012.

Doordat het visum van verzoeker geweigerd wordt op onwettige gronden is hij niet in de mogelijkheid de bevalling mee te maken.

Het bestreden besluit brengt aan verzoeker dan ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich mee, met name de geboorte van zijn kind.

Het is evident dat een geboorte maar één keer plaatsvindt zodat het nadeel dat verzoeker lijdt, door de geboorte niet te kunnen meemaken onmogelijk kan hersteld worden.

Het verenigd zijn met de gezinsleden wordt nochtans gegarandeerd door art. 8 EVRM.

Hoe snel de annulatieprocedure voor uw Raad ook behandeld wordt dan nog zal een arrest niet tijdig kunnen tussenkomen waardoor het MTHEN zich zal realiseren.”

2.2.3. De Raad merkt op dat het nadeel dat verzoekende partij aanvoert, namelijk het feit dat zij niet zal kunnen aanwezig zijn bij de geboorte van haar kind, niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing, doch het gevolg is van het feit dat haar echtgenote die, zoals ter terechtzitting werd bevestigd, de dubbele nationaliteit heeft ervoor opteert te bevallen in België, wetende dat haar echtgenoot niet over een verblijfstitel in België beschikt. De bestreden beslissing wijzigt de situatie van verzoekende partij op verblijfsrechtelijk vlak daarnaast niet en verhindert haar ook niet om de afgifte te vragen van een visum kort verblijf, specifiek gericht op het bijwonen van de geboorte van haar kind, die pas binnen een maand voorzien is.

In zoverre verzoekende partij verder lijkt te willen aangeven dat haar nadeel voortvloeit uit de miskennis van artikel 8 van het EVRM kan de Raad slechts vaststellen dat deze verdragsbepaling – in tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te veronderstellen – als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Aangezien verzoekende partij met haar betoog geen schending van artikel 8 van het EVRM aannemelijk maakt kan niet besloten worden tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat samenhangt met de miskennis van voormelde verdragsbepaling.

Een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing wordt niet aangetoond.

Het gegeven dat niet is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS

G. DE BOECK